

اثر تیو اوره و اسید جیبرلیک بر شکستن خواب مینی تیوبر سیب زمینی رقم آگریا

داود حسن پناه، رضا شهریاری، علی شامل، لطیف فتحی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

شکستن خواب مینی تیوبر های سیب زمینی تولیدی، برای امکان کشت مجدد آن ها با اهمیت است. در این راستا اثر تیمارهای مختلف مواد شیمیایی شامل اسید جیبرلیک با غلظت ۱۰۰۰ و ۱۵۰۰ پی.پی.ام، تیو اوره با غلظت های ۳ و ۵ درصد و شاهد در گروه های وزنی مختلف (کوچک تر از ۰/۵-۰/۹۹، ۰/۵-۱/۹۹، ۱-۲/۹۹ و بزرگ تر از ۲ گرم) بر مینی تیوبرهای رقم آگریا مورد مطالعه قرار گرفت. قالب طرح آزمایشی فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار بود. صفاتی از قبیل تعداد روز تا جوانه زنی، تعداد مینی تیوبرهای پوسیده و تعداد جوانه در هر مینی تیوبر در آزمایشگاه در سال ۱۳۸۴ یادداشت گردید. بعد از شکستن خواب مینی تیوبرها، در شرایط گلخانه ای و در بستر خاک کاشته شدند. در طول دوره رشد صفات دیگری مانند تعداد ساقه

سبزیکاری - پوستر

اصلی و ارتفاع بوته اندازه گیری شد. پس از گذشت ۹۰ روز مینی تیوبرها برداشت شدند. پس از برداشت، صفات تعداد، قطر و وزن غده در بوته یادداشت گردید. نتایج حاصل از بررسی ها در این آزمایش نشان داد که اسید جیبرلیک ۱۵۰۰ پی.پی.ام و تیواوره ۵ درصد باعث می شود خواب مینی تیوبرها از ۶۳ روز به ۳۲ روز کاهش یابد. برای شکستن خواب مینی تیوبرهای کوچک تر از یک گرم اسید جیبرلیک ۱۵۰۰ پی.پی.ام مناسب بود و برای شکستن خواب مینی تیوبرهای بزرگ تر از یک گرم تیواوره بهترین نتیجه را داشت. مینی تیوبرهای گروه وزنی کوچک تر از ۰/۵ گرم دیرتر از همه جوانه زده، بلندترین جوانه و بیشترین تعداد جوانه را ایجاد نمودند. استفاده از مواد شیمیایی برای شکستن خواب باعث شد که عملکرد غده بین ۲۳۳۰-۹۲۰ کیلوگرم در هکتار و وزن غده ۲۷/۷-۱۲/۹ گرم در بوته کاهش یابد. میزان کاهش عملکرد غده در هکتار و وزن غده در بوته پس از شکستن خواب در تیمار تیواوره ۵ درصد نسبت به سایر تیمارها کمتر بود که می تواند در هزینه تولید مینی تیوبر صرفه جویی نماید. بیشترین عملکرد غده در مینی تیوبرهایی با وزن کوچک تر از ۱ گرم حاصل گردید.